

PASTIRSKO PISMO ZA NEDJELJU ŽIVOTA – 2023.

Draga braćo i sestre u biskupiji Stockholm!

Došašće je vrijeme čežnje i čekanja. Usmjereni smo prema Isusovu dolasku, Onomu koji je gospodar života, zapravo sâm „put, istina i život“ za nas koji u Njega vjerujemo. Ivan Krstitelj pripravlja put za Njega, tako da Njegova istina osvjetljuje naš put kroz život. Došašće je vrijeme dubljeg obraćanja Isusu. Potrebna nam je također pomoć i BDM kako bismo došli Isusu bliže i slijedili ga s više odanosti. Kada danas slavimo Nedjelju Života, želimo **da se svi odjenemo u veću zahvalnost za dar života i veće poštovanje za nepovrijeđenost života**. Marija nam može pomoći kako bi ovo **obraćenje na sâm život**, što je veliki Božji dar, postalo više konkretno. Uvijek možemo zahvaljivati Bogu – našim roditeljima, za dar života.

U crkvi samostana Svetog Srca nalazi se jedan kip trudne Djevice Marije koji svjedoči o njezinu divljenju velikoj milosti koju je dobila: **roditi Jedinorođenog Očeva Sina u ovom životu**. U vremenu došašća možemo se sjediniti sa Marijinom radošću i nadom pred Isusovim dolaskom u naš svijet. Ona je nosila „**zametak**“ koji će postati **Spasitelj svijeta**. Ona želi zaštititi svaki zametak kako bi se prihvatio s ljubavlju i da se može roditi u našem svijetu. Zajedno s Marijom molimo da se njezin Sin smiluje nad svakim zametkom i dadne njegovoj majci snagu i hrabrost koja je potrebna kako bi to dijete ugledalo svjetlo dana. **Molimo za sve buduće majke: neka dijele radost i divljenje Djevice Marije nad novim životom koji klija preko njih**. Molimo za sve majke koje su u

poteškoćama i kojima je potrebna pomoć njihove subraće kako bi mogle roditi svoje dijete. Svi smo dužni pomoći ovim majkama. Kao kršćani katolici vjerujemo da pravo na život pripada svima od prvog slabog trenutka u utrobi majke. Zato moramo učiniti sve što možemo kako bismo pomogli ženama koje se nalaze u teškoj situaciji, kako bi dijete koje nose bilo dobrodošlo u ovaj život.

U katedrali u Uppsali ima slika Marije u koru koji je u srednjem vijeku bio posvećen Njoj. Ovdje vidimo potpuno običnu ženu koja uzbuđeno gleda uokolo. Možemo zamisliti da je Marija tako izgledala kad nije mogla naći svoga dvanaestogodišnjeg sina u Hramu u Jeruzalemu. Majke našeg vremena osjećaju često nemir kad dijete počne rasti i susreće tešku stvarnost. Često bude temeljna sigurnost djeteta „nagrizena“. Rano u svom životu dijete se susreće s nasiljem, pornografijom, zlostavljanjem. Svako dijete ima pravo da ostane dijete i da se „kupa“ u ljubavi i brizi. Molimo za djecu BD Mariju koja rastu, ništa manje u području koje nazivamo ugroženim u našoj zemlji. Strahota je slušati kako djeca ubijaju drugu djecu. Također i djeca u našim župama su pogođena ovim pojavama. Moramo raditi više svjesno da dadnemo djeci koja odrastaju u našem društvu dovoljno vremena da ostanu djeca. Kao kršćani katolici koji vjerujemo u nepovredivost života, moramo više učiniti da pomognemo roditeljima kojima je teško da pruže svojoj djeci punu ljubav i sigurnost u sredini u kojoj žive. Vjerujemo također u Božje milosrđe i oprostjenje za djecu koja su bila odgovorna za smrt nasilje. Nikad ne smijemo otpisati nekoga kao beznadan slučaj. Isus je Spasitelj svih! Svi moraju imati mogućnost da

prime Njegovu milost, oprostjenje i milosrđe. Svi se moramo obratiti u dublju ljubav prema Isusu, koji je došao da liječi bolesne i grešnike pretvori u svete. Naše vrednovanje dara života obvezuje nas da prihvatimo također i onoga koji je uzeo život drugog čovjeka. Božje milosrđe ne poznaje granice. On je istovremeno onaj jedini koji ima pravo osuditi nekoga od nas. To je sreća! Može biti strašno teško biti osuđen od ljudi. Svaki čovjek je stvoren na sliku Božju i mora se poštovati.

Jedna od najljepših srednjovjekovnih Marijinih slika je takozvana „Öja madona“ (na Gotlandu). Tu vidimo žalosnu Majku Božju, čije je srce probodeno mačem, gdje stoji pored križa svoga Sina. Bezbroj ljudi koji trpe i žale mogu se poistovjetiti sa majkom koja gleda svoga sina kako krvari. Koliko mnogo majki ne žali svoju djecu koja su ubijena u ratu i sukobima širom svijeta. Mi trpimo s njima. Molimo za njih. U trpljenju Djevice Marije, dobiva Božje trpljenje s čovječanstvom koje trpi, ljudsko lice. U raspetom Isusu sâm Otac nam dolazi u susret, kako bi se naša sebičnost i grijeh pretvorio u suosjećanje i brigu sa svakim čovjekom koji trpi. U trenutku prelaska iz ovoga života, svima nam je potrebno doživjeti, kako Božju, tako i naše subraće posebnu ljubav i brigu. Sveti Franjo govori o smrti kao „**Sestra Smrt**“ koja nas nježno želi prevesti na drugu stranu. Sveti Josip je zaštitnik umirućih. Umirući ima pravo na svu njegu i ublažavanje bolova koji su potrebni. Svi trebaju doživjeti ljudsku blizinu i brigu, i ništa manje duhovnu pomoć prije zadnjeg putovanja. Kada nešto od toga nedostaje – a to se često nažalost događa

u našem vremenu – tada se dignu glasovi koji zahtijevaju da se potpuno ugasi svakidašnji život.

Kao kršćani katolici vjerujemo da svaki čovjek ima pravo na prirodnu smrt, ali tada moramo aktivno djelovati **da to bude dobro, koliko je to moguće, za umirućega**. U našem vremenu primjećujemo da je osamljenost postala socijalni problem. Postaje vrlo jasno da su, prilikom smrti, mnogi potpuno sami. Zajedno sa svim ljudima dobre volje trebamo surađivati da ljudima pružimo dobru i blagu smrt koliko je moguće. Molimo zajedno s Djevicom Marijom, koja je vidjela svog vlastitog Sina umirati, kako bi svi umirući dobili Božju milost i pomoć da umru vrijednom smrću koja je završetak dobrog života.

Za vrijeme Došašća potrebna je kako pomoć Ivana Krstitelja koja nas poziva na obraćenje, kao i pomoć Djevice Marije koja nam pomaže da se prepustimo Isusu Kristu.

Nedjelja života nas upozorava na neprocjenjivi dar života, života koji započinje ovdje u vremenu i koji je zamišljen da se nastavi u vječnoj slavi Božjoj. Tako je važan naš mali život za Boga.

Uz moje molitve i blagoslov: + Anders Arborelius, kardinal!